

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCURESTI – SECȚIA I PENALA
Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de **28.12.2012**

Tribunalul constituit din :

PRESEDINTE: MATEI DOREL GEORGE

GREFIER: COMȘA IRINA

MINISTERUL PUBLIC - Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost reprezentat de procuror –**POPA REMUS**.

Pe rol judecarea cauzei penale, având ca obiect cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea de domiciliu/țara, formulată de **inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN**, întemeiată pe disp. art.139 alin.1 C.p.p.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, *a răspuns* **inculpatul Cioacă Constantin Cristian**, personal, aflat în stare de arest preventiv, asistat de apărător ales, avocat Vasii Maria, având împuternicire avocațială seria HD, nr.0006779/19.12.2012, depusă la dosar (fila 3).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează tribunalului atașarea dosarului de urmărire penală nr.1249/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (7 volume în copie).

La întrebarea instanței inculpatul Cioacă Constantin Cristian arată că dorește să dea declarație în prezenta cauză.

Se procedează la audierea inculpatului Cioacă Constantin Cristian, depoziția acestuia fiind consemnată în scris și depusă la dosarul cauzei după citire și semnare.

Apărătorul ales al inculpatului Cioacă Constantin Cristian depune la dosar note scrise din doctrina Curții Europene în susținerea cererii formulate.

Nemai fiind alte cereri de formulat, probe de solicitat și nici excepții de invocat, Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra cererii formulate.

Apărătorul ales al inculpatului Cioacă Constantin Cristian, având cuvântul, în temeiul dispozițiilor art.139 C.p.p. rap. la prev. art.5, paragraful 3 din Convenția Europeană, rap. la art.23 din Constituția României, solicită admiterea cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive cu o altă măsură preventivă, neprivativă de libertate, respectiv obligarea de a nu părăsi țara, apreciind ca fiind o măsură îndestulătoare.

De asemenea, susține că cererea trebuie analizată vis-a-vis de noțiunea dată de legiuitor în art.139 C.p.p. respectiv dacă s-ar fi schimbat temeiurile care nu mai justifică menținerea măsurii arestării preventive, or, în această situație cauza se află

abia la finalizarea primului mandat de luare a măsurii arestării preventive, precizând că are o situație favorabilă în a pune concluzii, însă, dincolo de dreptul național, prevederile art.5, paragraful 3 din Convenția Europeană, care spune explicit că „orice acuzat împotriva căruia a fost luată măsura arestării preventive, de îndată, respectiv chiar a doua zi, a treia zi, fără să necesite o perioadă mai lungă de timp, are dreptul să se adreseze unui judecător, care să examineze dacă acea măsură preventivă este necesară sau poate fi înlocuită cu alta neprivativă de libertate, cu luarea unei garanții care să asigure prezența persoanei la procedurile judiciare, respectiv la desfășurarea anchetei”.

În susținerea cererii, arată că a depus la dosarul cauzei textele constituționale, respectiv art.23 din Constituție, care spune că „o persoană împotriva căreia a fost luată măsura arestării preventive are dreptul să ceară punerea sa în libertate, în altă ordine de idei, „luarea unei măsuri atât a arestării preventive cât și pentru menținerea ei se face în condițiile și cu formele prevăzute de lege”. Totodată, arată că, textul național permite acest lucru, el este oarecum restrictiv pentru că cere oarecum dacă există o schimbare a temeiurilor, iar art. art.5, paragraful 3 din Convenția Europeană, nu cere acest lucru, respectiv „dă dreptul ca oricând o persoană împotriva căreia s-a luat măsura arestării preventive să ceară punerea sa în libertate și judecarea sa în stare de libertate, cu luarea acelei garanții specifice unei altei măsuri neprivative de libertate”.

De asemenea, arată că potrivit dreptului intern, chiar textul intern, respectiv art.139 C.p.p. măsura arestării preventive se înlocuiește cu o altă măsură când s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii, permite o discuție asupra acesteia, urmând ca la soluționarea cererii judecătorul să se pronunțe dacă s-au schimbat sau nu temeiurile sub orice aspect.

În ceea ce privește schimbarea temeiurilor, arată că există un dubiu profund cu privire la temeinicia acuzației care a justificat luarea măsurii arestării preventive, a apărut prin audierea înăuntrul acestui termen, respectiv de la arestarea inculpatului și până în prezent, respectiv o persoană care era din cercul de apropiați a soției sale, „a văzut-o în viață și că nu mai în măsura în care două persoane ar fi identice ar fi fost în eroare cu privire la persoana pe care a văzut-o în viață”. Totodată, arată că a declarat înainte acest lucru, dar această stare de fapt nu a fost temei de arestare. Susține că acest aspect îl știa și inculpatul dar și procurorul, a luat măsura arestării preventive și procurorii care instrumentează în prezent lucrările de urmărire au audiat în mod nemijlocit această persoană.

De asemenea, solicită să se aibă în vedere că în hotărârea de arestare acest aspect nu a fost reținut într-un mod cert de către judecătorii cauzei, care s-au orientat spre alte temeiuri care să justifice luarea măsurii, în principal s-au referit la lucrările de constatare tehnico-științifice efectuate în urma perchezițiilor pe toate lunile octombrie și noiembrie.

Totodată, arată că hotărârea de arestare a venit cu o justificare în ceea ce privește luarea măsurii cu privire la existența acestor nu numai indicii, ci chiar dovezi cu privire la săvârșirea presupusei fapte de către inculpat, cu trimitere la modul în care opinia publică ar fi fost revoltată în măsura în care nu s-ar fi luat o măsură extremă față de o persoană care ar fi săvârșit o faptă atât de gravă.

De asemenea, susține că de la luarea acestei măsuri, administrându-se lucrările noi de urmărire, întrucât această declarație are caracterul unei lucrări noi de urmărire, nu numai că a întărit dubiul cu privire la săvârșirea de către inculpat a faptei, ci din potrivă a creat o certitudine în ceea ce privește prezumția legală de persoană în viață cu privire la presupusa victimă a infracțiunii de omor care are calitate de subiect activ al acestei infracțiuni pentru care inculpatul este arestat.

Totodată, arată că în ceea ce privește celelalte lucrări de urmărire, înăuntrul acestui termen au mai intervenit modificări semnificative, având în vedere faptul că, la judecarea cererii de luare a măsurii arestării preventive, apărarea a invocat judecătorului cauzei că într-o infracțiune deosebit de gravă au fost folosite ca dovezi, ca mijloace de probă, rapoarte de constatare tehnico-științifice, deși legea obliga să se efectueze expertize cu participarea unui expert parte, cu respectarea procedurii prevăzute de lege pentru ca specialiști să clarifice aceste aspecte esențiale, cu elemente de tehnică criminalistică, cu elemente de biologie și genetică care nu puteau fi supuse unei evaluări trunchiate sau apriorice.

De asemenea, arată că în acest interval de timp, procurorii au sesizat necesitatea efectuării acestor dovezi științifice cu procedura prevăzută de lege și a emis ordonanțe de efectuare a expertizelor, acestea sunt în curs de efectuare, fiind în procedura de numire a experților parte, care să participe la efectuarea acestor expertize și de delimitare a obiectivelor pentru aceste expertize.

Susține că, inclusiv procurorii au dat curs unui dubiu profund cu privire la legalitatea dovezilor care au stat la baza măsurii arestării preventive și au ordonat efectuarea dovezilor legale potrivit procedurii prevăzute de normele în materie, respectiv ordonanța nr.75/2000 cu privire la efectuarea expertizelor de către experți autorizați.

Arată că magistratul este interesat și responsabil atunci când soluționează o cerere de înlocuire a măsurii arestării preventive, formulată de un inculpat acuzat de o infracțiune deosebit de gravă, să se lămurească cu privire la existența unor indicii plauzibile că acea persoană a săvârșit o faptă, pentru că în măsura în care este chemat să examineze egalitatea detenției și rămâne la suprafață și confirmă un mandat de arestare sau respinge beneficiu unui drept de a se judeca în stare de libertate fără a vedea în mod concret care sunt temeiurile care să justifice înfrângerea unui drept constituțional la libertate. Or, în această măsură, arată că magistratul ar manifesta o superficialitate care nu este de îngăduit potrivit codului deontologic al unui magistrat.

Din punctul de vedere al apărării, apreciază că s-a schimbat întregul curs al anchetei, având în vedere că procurorul abia acum ordonă lucrări științifice potrivit procedurii legale și din această perspectivă, solicită să se reevalueze seriozitatea acuzației, seriozitatea temeiurilor care au stat la baza luării măsurii arestării preventive și să i se creeze inculpatului un cadru propice de a beneficia de drepturile sale constituționale, de a fi parte într-o anchetă penală în stare de libertate, de a participa la efectuarea acestor lucrări științifice fără privarea de libertate în condițiile în care însăși procurorii cauzei de îndoiesc de propriile lucrări de urmărire.

De asemenea, apreciază că este o schimbare fundamentală, având în vedere că procurorii de caz au realizat și au ordonat adevăratele lucrări de expertiză în cauză, iar dubiul cu privire la seriozitatea propriilor lucrări de urmărire, profită însuși

acuzatului potrivit unui principiu fundamental.

Susține că, potrivit art.65 C.p.p. probele se administrează de organele judiciare și potrivit art.2 din Convenția Europeană statelor le revin două obligații, garantarea dreptului la viață, o obligație pozitivă și una negativă, pe seama statelor obligația pozitivă ca în situația în care există decesul unei persoane, sau un deces prezumat se fac anchete efective și complete.

Arată că sunt două concepte total diferite, respectiv chipul unui psihopat, periculos și diabolic care distruge un cadavru, nu există nicio posibilitate prin care mijloacele științifice să fie identificat și în altă ordine de idei, același individ să fie atât de neglijent să își lase niște obiecte mărunte care puteau fi distruse fără nicio urmă într-un mod absolut facil, la îndemâna unui copil, le lasă la vedere, acele urme, așa cum a arătat inculpatului, nu numai că era o uniformă de polițist dar avea și insigna, insignă care putea fi curățată cu un simplu parfum.

De asemenea, apreciază că urmărirea penală împotriva inculpatului nu a fost instrumentată cu respectarea garanțiilor aflării adevărului și a prezumției de nevinovăție, câtă vreme de-a lungul a cinci ani de zile, piese de la dosar au fost răspândite pe media, deși apărarea nu a avut posibilitate să le prezinte experților.

Susține că într-un proces penal în care o persoană este arestată și adusă în fața judecătorului cu o acuzație atât de gravă, trebuia manifestată suficientă prudență din partea organului statului, așa încât ancheta să fi fost ordonată într-un mod complet față de toate persoanele implicate.

De asemenea, arată că în referatul parchetului s-a spus că în ceea ce privește tensiunea, era singura relație tensionată cu soția sa, ori, în cauză nu există mărturii cu privire la această relație tensionată sunt doar prezumții, dar există dovezi care emană de la însăși pretinsa victimă, soția inculpatului, respectiv acele e-mail-uri în care dânsa arată că a fost bătută, avea o relație mai mult decât agresivă, că era de natură fiscală sau nu, deci există elemente că a fost supusă unor agresiuni însă nu interesează sursa și cauza acestor, că existau și alte presupuse persoane care ar fi fost în cercul de bănuți care meritau să fie investigați și nu au fost investigați.

Totodată, arată că nu s-a parcurs nici procedura dispariției pentru ca apoi să se treacă la investigare a omorului care să stea la baza unor lucrări serioase de acuzare.

În altă ordine de idei, arată că niciunde raportul de consemnare a evaluării la poligraf nu este însoțit de o înregistrare video sau audio cu privire la cele ce au loc înăuntrul biroului în care se efectuează această investigație. Niciunde nu este o transpunere fidelă a întrebărilor la momentul în care s-au dat răspunsurile, așa încât un răspuns care se dă la o întrebare poate apărea consemnat în raport ca fiind dat la o altă întrebare, fără să existe nici un mijloc de cenzură. Totodată, arată că în dreptul european nu se dă valoare acestor expertize, iar în măsura în care ele se efectuează cu respectarea dreptului la un proces echitabil, cu participarea avocatului părților și a unor experți independenți care pot să asiste. De asemenea, arată că aceste garanții nu sunt recunoscute în evaluările care se fac în practica internă.

Totodată, arată că procedura de la testul poligraf nu permite prezentarea apărării, nu permite evaluarea obiectivă a răspunsurilor la poligraf, motiv pentru care, inculpatul are dreptul de a-și rezerva anumite opoziții față de cererile de probe la care legiuitorul îi dă dreptul.

De asemenea, arată că inculpatul a răspuns la toate întrebările instanței și va răspunde întotdeauna când îi vor fi puse cu demnitate, dar când se încearcă manipularea adevărului său și când se încearcă uzurparea dreptului său la viață, la destinul său și la familia sa, are dreptul legal de a manifesta suficientă prudență încât să nu fie supus și la mai mult arbitrar.

Totodată, arată că timp de 5 ani de zile inculpatul a răspuns doar la întrebările care i s-au pus într-un mod insistent, însă, cât privește prezența sa la o emisiune timp de 40 de minute, în 5 ani de zile pentru a da răspunsuri, care oricând dacă sunt transcrise arată un răspuns pe care l-a dat oricând și în sala de judecată, nu i se poate reproșa inculpatului acest lucru, statul era obligat să intervină să stopeze această maniere de înfrângere a prezumției de nevinovăție.

De asemenea, invocă cazul „Diaconescu” din Brașov, cazul „Anca”, pe baza testului poligraf s-a făcut inculparea, a fost condamnat la 25 de ani, în intervalul de 4 ani ambii părinți s-au sinucis unul prin spânzurare altul printr-o moarte cruntă, iar după 4 ani a fost găsit adevăratul vinovat, ori, același lucrări poligraf îl arată și pe inculpatul Cioacă ca un psihopat periculos.

Susține că instanța trebuie să verifice dacă se mențin temeiurile pentru a se menține măsura arestării preventive sau pentru a o înlocui, dacă sunt întrunite elementele de bază ale infracțiunii de omor, unde este obiectul, unde este subiectul pasiv, unde este legătura de cauzalitate, unde este latura subiectivă, obiectul folosit, zona în care a fost lovită, pentru că parchetul chiar spune că în modul în care nu s-a chemat salvarea, în obiectivele raportului de expertiză medico-legală, prin pierderea de sânge s-ar fi datorat decesul. Totodată arată că, deși raportul de constatare din 2007 spune că nu s-a tăiat nicio arteră sau vreo venă pentru pierdere masivă de sânge, iar în 2012 se spune că tocmai acea pată de 50 de cm ar fi cauzat pierderea masivă de sânge. Mai arată că peste tot se preia profilul femeiesc, se spune în rapoartele din 2012 profilul victimei, diferența dintre profilul de femeie și profilul victimei este o diferență colosală.

În concluzie, apreciază că în cauză nu există temeiuri suficiente pentru menținerea măsurii arestării preventive prin raportare la lucrările dosarului și cele dezbătute la acest termen și nu se încalcă cu nimic dreptul la un proces echitabil și la rezolvarea în bune condiții a anchetei penale, în condițiile în care va fi asigurată înlocuirea măsurii arestării preventive cu altă măsură preventivă neprivativă de libertate.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, în temeiul dispozițiilor art.139, 143, 145 ind.1 C.p.p., solicită respingerea, ca nefondată a cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara, formulată de inculpatul Cioacă Constantin Cristian.

Astfel, susține că, potrivit dispozițiilor art.139 C.p.p. pentru a se dispune înlocuirea măsurii arestării preventive cu o altă măsură restrictivă de libertate este necesar ca temeiurile care au stat la baza luării acestei măsuri să se modifice.

În opinia parchetului, măsura arestării preventive a fost luată cu respectarea dispozițiilor legale, iar, la acest moment procesual, se mențin temeiurile care au fost avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive și acestea impun în continuare privarea de libertate a inculpatului.

De asemenea, arată că sunt îndeplinite condițiile prev. de art.143 alin 1 C.p.p. raportat la art.68¹ C.p.p. privind existența indiciilor temeinice, în sensul că inculpatul Cioacă Constantin Cristian în data de 29/30.08.2007 și-a ucis soția.

Referitor la criticile invocate de către apărare, în sensul că o parte dintre probe au fost administrare fără respectarea principiului legalității, nu pot fi avute în vedere la acest moment procesual întrucât trebuie să existe doar prezumții sau indicii temeinice la care face referire art.68 ind.1 C.p.p. din care să rezulte presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta pentru care este cercetat.

De asemenea, arată că, din materialul probator administrat în cauză până la acest moment procesual există aceste date care să conducă la presupunerea rezonabilă că inculpatul Cioacă Constantin Cristian a săvârșit fapta pentru care este cercetat, aceste indicii rezultă din împrejurarea că inculpatul este ultima persoană care a văzut-o pe Elodia Ghinescu și din lipsa oricărui indiciu că Elodia Ghinescu mai este în viață.

Totodată, susține că inculpatul a arătat în declarația sa faptul că la dosarul cauzei există date că Elodia Ghinescu a părăsit teritoriul României în anul 2010, ori, din materialul probator administrat în cauză nu rezultă nicio dată în acest sens, astfel că, susținerile inculpatului sunt neîntemeiate.

Mai mult decât atât, în cauză se reține de inculpat că Elodia Ghinescu este dată în urmărire internațională în 190 de state, ori, din anul 2007 nu există nicio dată cu privire la faptul că aceasta ar mai fi în viață.

De asemenea, solicită instanței a se avea în vedere că există probe care conduc la presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta pentru care este cercetat, astfel : în cauză există indicii că Elodia Ghinescu a fost victima unei acțiuni violente ce a avut loc în nopatea de 29/30.08.2007 în locuința comună, aceste indicii rezultând din petele de sânge găsite în apartament, respectiv cele găsite atât la începutul anchetei, cât și cele descoperite ulterior ; relevante fiind și urmele de sânge găsite pe cotiera autoturismului inculpatului, urmele de sânge găsite pe portbagajul mașinii, precum și urmele de sânge găsite pe tocul pistolului folosit de inculpat ; relevante fiind și stropii de sânge găsiți în cele două straturi noi de tencuială și vopsea aplicate pe unul dintre pereții locuinței comune.

Totodată, arată că, în cauză există indicii privind ascunderea urmelor infracțiunii de către inculpat, relevante în acest sens sunt bunurile personale și comune găsite în acea răpă situată între localitatea Brașov și localitatea Râșnov.

Mai arată că, indiciile privind săvârșirea faptei de către inculpat, rezultă și din relația conflictuală existentă între inculpat și soția sa, precum și din comportamentul suspect al inculpatului înainte și imediat după dispariția soției sale.

De asemenea, apreciază că, în cauză se mențin temeiurile și condițiile prev. de art.148 litf. C.p.p., în sensul că pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 4 ani, iar pericolul reprezentat de lăsarea în libertate a inculpatului rezultă din natura faptei, infracțiunea de omor, din urmarea faptei săvârșite de inculpat, respectiv suprimarea vieții victimei, precum și din valoarea socială ocrotită de lege.

Totodată, apreciază că la acest moment procesual ingerința în libertatea individuală a inculpatului este necesară și este proporțională cu scopul urmărit,

respectiv acela de a asigura buna desfășurare a procesului penal și de a proteja ordinea publică.

Inculpatul Cioacă Constantin Cristian, având ultimul cuvânt, arată că nu mai are nimic de adăugat.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată la data de 19.12.2012, pe rolul Tribunalului București - Secția I Penală sub nr.49141/3/2012, inculpatul **Cioacă Constantin Cristian** a solicitat înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă față de acesta prin încheierea nr.419/R din data de 05.12.2012 pronunțată de CAB - Secția a II-a Penală.

În fundamentarea în drept a cererii inculpatul, prin apărătorul său ales, a invocat disp. art.139 C.p.p. rap. la art.136 C.p.p., art.23 din Constituția României raportat la prevederile art. 5 din CEDO.

În considerentele de fapt ale cererii inculpatul a invocat că nu există suficiente motive temeinice care să justifice în continuare menținerea măsurii arestării preventive, precum și faptul că timp de cinci ani de zile, perioadă în care a fost sub măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara a respectat toate cerințele impuse de această măsură, iar în cursul urmăririi penale a răspuns la toate solicitările organului de urmărire penală.

De asemenea, a invocat că urmărirea penală împotriva sa nu a fost instrumentată cu respectarea garanțiilor aflării adevărului și a prezumției de nevinovăție.

A mai precizat că deși admite că prezenta cerere este introdusă la scurt timp după ce inculpatul a fost arestat, lege îi permite să facă acest lucru și au apărut și elemente noi constând în reaudierea unui martor care a arătat că a văzut-o pe presupuse victimă în viață, iar procurorii au încuviințat cererea inculpatului de efectuare a unor expertize tehnico-științifice asupra petelor de sânge, recunoscând astfel – în opinia avocatei inculpatului – că sunt nelegale constatările tehnico-științifice.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma motivelor invocate și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept tribunalul apreciază cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu obligarea de a nu părăsi țara ca nefondată și o va respinge ca atare pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art.139 alin.1 C.p.p., **măsura preventivă luată se înlocuiește cu o altă măsură preventivă, când s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii.**

Este vorba așadar fie despre modificarea temeiurilor de fapt ori a celor de drept care au existat la momentul luării măsurii preventive, modificare ce a intervenit ulterior acestui moment, pe parcursul desfășurării urmăririi penale, fie de încălcarea prevederilor legale la luarea măsurii preventive respectiv de dispariția temeiurilor care au justificat luarea măsurii.

Față de exigențele acestui text de lege tribunalul reține următoarele:

Prin încheierea de ședință nr.419 din data de 05.12.2012 pronunțată de CAB - Secția a II-a Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie în dosarul nr. 46012/3/2012 (3634/2012), urmare admiterii recursului declarat de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul București împotriva încheierii din 28.11.2012 pronunțată de TB - Secția I Penală în dosarul nr. 46012/3/2012 a fost casată în parte

încheierea menționată și rejudecând Curtea a admis propunerea formulată de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă ÎCCJ - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică și a dispus arestarea preventivă a inculpatului Cioacă Constantin Cristian pe o perioadă de 29 de zile de la data punerii în executare a mandatului de arestare preventivă fiind menținută dispoziția din încheierea pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală referitoare la soluționarea excepțiilor de necompetență.

La luarea măsurii arestării preventive s-a reținut incidența cumulativă a condițiilor prevăzute de art.143 și 148 lit.f Cod de procedură penală, condiții pe care tribunalul le apreciază și în prezent ca subzistând și impunând în continuare privarea de libertate a inculpatului, ținând cont și de dispozițiile art.136 C.p.p..

În dreptul intern tribunalul reține că potrivit art.148 alin.1 lit. f C.p.p. - Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...] f) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Astfel, în ceea ce privește textul legal la care se face referire, instanța mai reține incidența art. 143 C.p.p.. potrivit căruia Măsura [...] poate fi luată [...] față de [...] inculpat, numai după ascultarea acestuia în prezența apărătorului, dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Pe de altă parte, instanța mai reține și că potrivit art. 136 C.p.p., (1) În cauzele privitoare la infracțiuni pedepsite cu detențiunea pe viață sau cu închisoarea, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinutului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei se poate lua față de acesta una dintre următoarele măsuri preventive: [...] d) arestarea preventivă. [...] (8) Alegerea măsurii ce urmează a fi luată se face ținându-se seama de scopul acesteia, de gradul de pericol social al infracțiunii, de sănătatea, vârsta antecedentele și alte situații privind persoana față de care se ia măsura.

Așadar, pentru luarea măsurii arestării preventive, trebuie să fie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: existența pe de o parte a indiciilor temeinice sau probelor în sensul săvârșirii de către inculpat a unei fapte prevăzute de legea penală și, pe de altă parte, existența unuia din cazurile limitativ prevăzute de dispozițiile art. 148 C.p.p., printre care și cel de la litera f. Astfel, a doua condiție arătată implică ea însăși îndeplinirea altor două cerințe cumulative: săvârșirea de către inculpat a unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și existența unor probe în sensul că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

În analiza primei condiții susmenționate, tribunalul constată, pe de o parte, existența indiciilor temeinice în sensul săvârșirii de către inculpat a faptei de omor calificat, de care a fost acuzat, în sensul art. 63 și art. 68 indice 1 C.p.p. (din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta). Acestor noțiuni din dreptul intern le corespunde sintagma de motive verosimile folosită de art.5 pct. 1 lit. c din CEDO, respectiv – conform jurisprudenței CEDO în materie -

fapte sau informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana a comis o infracțiune (cauza Fox, Campbell și Hartley c. Regatului Unit) fără a fi necesar că la momentul luării măsurii arestării preventive să existe probe suficiente pentru a se putea formula o acuzare completă (cauza Murray c. Regatului Unit).

Aceste indicii temeinice reies cu prisosință din : declarațiile martorilor Teodor Elena, Breazu Marius, Morcovan Claudia, Iosif Niță Raluca Emilia, Ghinescu Emilia, Ghinescu Constantin Robert, Teodor Liviu Dorel, Dincă Silviu, Mătu Carmen Maria, Tudora Elena ; procesele-verbale de verificare întocmite de organele de poliție ; adresa privind operațiunile bancare, relațiile privind verificarea în Programul de protecție a martorilor și darea în urmărire a victimei ; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 05.09.2007, 11.09.2007 și 12.09.2007 ; procesele-verbale de percheziție domiciliară din 13.09.2012 și 07.11.2012 ; rapoartele de constatare tehnico-științifică nr.242954/01.09.2008, nr. 77311/4 din 19.10.2007, nr.77311/5 din 19.10.2007, nr.77464/11.12.2007, nr. 136055/09.10.2012, nr.137087/15.10.2012, nr.137166/19.11.2012 și 67109/20.11.2007 ; sesizarea formulată de inculpat și declarațiile acestuia (vol. III DUP fil. 1 și urm., vol. I DUP fil. 42 și urm.).

Astfel, procesele-verbale de cercetare la fața locului și de percheziție domiciliară, coroborate cu rapoartele de constatare tehnico-științifică au pus în evidență existența unui număr mare de urme de sânge aparținând victimei, concentrate în special în zona dormitorului matrimonial, a băii de serviciu și a holului învecinat, inclusiv a unei urme de sânge de dimensiuni mari (cca. 50 de cm.) scurs de la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia de serviciu, prezența acestor urme anterior datei de 29-30.08.2007 fiind înfirmată de declarațiile date de martorele Teodor Elena (bona copilului inculpatului) și Serian Luminița Georgeta (persoană ce s-a ocupat de curățenia generală în luna august 2007), după cum urmează:

- identificarea sângelui victimei pe ușa de acces în dormitorul matrimonial (9 urme), pe tocul de lemn al ușii dormitorului (o urmă) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77311/17.09.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei pe mașina de spălat din baia aferentă dormitorului (o urmă), pe gresia și faianța din baia aferentă dormitorului (6 urme) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77464/11.12.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea a încă 7 urme din sângele victimei pe partea interioară a ușii dormitorului matrimonial și pe o sticlă de parfum aflată pe noptieră în dormitor - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77464/11.12.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei sub lada de lemn situată pe holul apartamentului în apropierea ușii de acces în dormitorul matrimonial - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77464/11.12.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică.

Aceste urme conțin sânge diluat și impurități și au fost în mod cert create în urma spălării/ștergerii gresiei din hol, surplusul din lichidul de spălare împreună cu substanța spălată migrând sub cufăr în zonele marginale (Raport de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului nr. 242954 din 01.09.2008,

emis de Serviciul criminalistic – Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov);

- identificarea sângelui victimei pe mocheta din portbagajul autoturismului BV-10-RIK (2 urme), urme create cel mai probabil cu ocazia transportării fragmentelor de cadavru - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77311/17.09.2007 și Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77464/11.12.2007, emise de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui victimei pe tocul pistolului inculpatului, identificat în torpedoul autoturismului BV-10-RIK - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77311/17.09.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică.

În noaptea de 29/30 august 2007, cu ocazia revenirii la domiciliu după vizita pe care i-a făcut-o martorei Precup Diana Cristina, în jurul orei 03.00, inculpatul era echipat în uniformă de poliție;

- identificarea sângelui victimei pe capacul cotierei față și pe suportul cotierei față a autoturismului (urme realizate cel mai probabil prin transfer, de pe mâna inculpatului) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77464/11.12.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- găsirea la 08 octombrie 2007 într-o râpă situată la 4,6 Km de Poiana Brașov în direcția Râșnov, a unui număr mare de obiecte din locuința comună a celor doi soți, provenind îndeosebi din dormitorul matrimonial (ambalaje de parfumuri, cărți, reviste, fotografii, caietul de sarcină al victimei, perne decorative etc.), din zona cu cea mai mare concentrare a stropilor de sânge. Originea obiectelor a fost stabilită în prima fază din declarațiile părții civile, Ghinescu Emilia, și ale martorilor Ghinescu Robert și Teodor Elena.

Cu aceeași ocazie, a fost găsită și o pereche de chiloți bărbățești ai inculpatului, apartenența fiind stabilită în urma analizării materialului genetic existând pe aceștia, conform Raportului de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77311/5/19.10.2007.

De asemenea, în punctul cel mai îndepărtat de șoseaua Poiana Brașov – Râșnov, raportat la poziția celorlalte obiecte aruncate în râpă, a fost găsită și o uniformă de poliție de vară, aparținându-i inculpatului. În acest sens menționăm că pe perechea de pantaloni a fost găsit materialul biologic al inculpatului (Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77311/5/19.10.2007), iar cu privire la cămașă s-a stabilit că are mărimea indicată de inculpat cu ocazia solicitării de haine de serviciu (a se vedea în acest sens cererea de echipament de la 01.10.2003 – fila 237, volumul VI). În râpă a fost găsită și o emblemă purtând gradul „inspector principal” pe care îl deținea inculpatul la acea dată;

- identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum Amarige-Givenchy și pe partea exterioară a unei mănuși chirurgicale, ambele găsite în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov, precum și în partea interioară a unui sac din polietilenă de culoare neagră (dintre cei 8 saci folosiți pentru transportul obiectelor, găsiți în râpă); raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 77311/4 din 19.10.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică. Prin același raport s-a stabilit că un fir de păr găsit într-un alt sac din polietilenă îi aparține victimei;

- identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum 5th Avenue, găsită în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov - Raportul de constatare tehnico-științifică

biocriminalistică nr. 77487/11.12.2007, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- stabilirea corespondenței între sticlulele de parfum găsite pe noptiera victimei situată în dormitorul matrimonial, cu ocazia cercetărilor la fața locului din 05 și 11 septembrie 2007, și ambalajele găsite în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov - Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor nr. 242954 din 01.09.2008, emis de Serviciul criminalistic al Inspectoratului de Poliție al Județului Brașov;

- identificarea pe peretele dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, prin folosirea sistemului de iluminare Crime Lite (disponibil organelor de urmărire penală din România din anul 2010) în lumină albastră cu ochelari de contrast aferenți, a unui număr important de stropi de sânge, dintre care o parte au mai conținut suficient material genetic în vederea genotipării, aparținându-i victimei - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 137087 din 15.10.2012, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea în partea inferioară a peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, în dreapta față de ușa de acces în baie, în zona cu cea mai mare concentrare a urmelor de sânge, peste stratul inițial de vopsea lavabilă, a unui strat suplimentar de culoare alb-gri, constituit din sulfat de calciu (glet), acoperit de un strat exterior de vopsea lavabilă, ceea ce indică ascunderea cu intenție a urmelor infracțiunii – Raport de constatare tehnico-științifică fizico-chimică nr. 136055 din 09.10.2012 și Raport de constatare tehnico-științifică fizico-chimică nr. 136127 din 22.11.2012, emise de Institutul Național de Criminalistică.

- identificarea sângelui victimei pe cele două plinte din material lemnos existente la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, pe partea interioară a acestora, precum la baza peretelui, la o înălțime de circa 2-3 centimetri (fapt care indică acțiunile de spălare ale inculpatului, urmate de scurgerea sângelui diluat, anterior lucrării de zugrăvire) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 137087 din 15.10.2012 și Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 137166 din 19.11.2012, emise de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea unei urme de dimensiuni mari (peste 50 de centimetri lungime) de sânge scurs la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, a cărei genotipare a indicat că este al victimei - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 137166 din 19.11.2012, emis de Institutul Național de Criminalistică;

- identificarea sângelui pe fragmentele de silicon dintre cada băii principale și pereți, ridicate de la fața locului, fapt care întărește ipoteza depesării cadavrului după comiterea omorului - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. 137087 din 15.10.2012, emis de Institutul Național de Criminalistică.

Din coroborarea mijloacelor de probă susmenționate (procesele-verbale de cercetare la fața locului și de percheziție domiciliară, rapoartele de constatare tehnico-științifică) cu sesizarea formulată de inculpat și declarațiile acestuia, declarațiile martorilor Teodor Elena, Breazu Marius, Morcovan Claudia, Iosif Niță Raluca Emilia, Ghinescu Emilia, Ghinescu Constantin Robert, Teodor Liviu Dorel (din cuprinsul cărora rezultă că inculpatul este ultima persoană care a văzut-o pe

Elodia Ghinescu, lipsa oricărui indiciu că victima ar fi părăsit în mod voluntar locuința comună ori că ar fi existat alte motive ale dispariției), cu prezumția legală a încetării din viață a Elodiei Ghinescu ce decurge din hotărârea judecătorească de declarare a morții acesteia, cu indiciile privind ascunderea urmelor infracțiunii (ce se regăsesc prezentate pe larg în considerentele încheierii Curții prezentate mai sus), cu existența unei relații conflictuale între inculpat și soția acestuia Elodia Ghinescu (în acest sens relevante fiind declarațiile martorilor Morcovan Claudia, Iosif Niță Raluca Emilia, declarațiile inculpatului), tribunalul reține că în prezenta cauză există suficiente indicii temeinice care conturează presupunerea că inculpatul Cioacă Constantin Cristian este autorul infracțiunii de omor calificat a cărei victimă a fost Elodia Ghinescu.

Cu privire la situația prevăzută de art. 139 alin. 1 C.p.p. în care se dispune înlocuirea măsurii preventive, tribunalul reține următoarele: temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive nu s-au schimbat, sunt întrunit condițiile prevăzute de art. 143 C.p.p., iar în ceea ce privește cazul prevăzut de art. 148 alin.1 lit. f C.p.p., tribunalul constată că acesta subzistă și la momentul de față, fiind îndeplinite ambele condiții prevăzute de acest text de lege.

De la momentul arestării inculpatului și până la momentul soluționării prezentei cereri, în dosarul cauzei nu au fost efectuate acte din care să rezulte că situația inculpatului, astfel cum a fost analizată de către instanța care a dispus arestarea sa, s-a schimbat.

Tribunalul reține că nu există date sau acte care să conducă la modificarea sau înlăturarea temeiurilor inițiale avute în vedere. De altfel, nici inculpatul nu a invocat vreo împrejurare sau vreun act de urmărire penală din care să rezulte o atare situație.

Martorul la care face trimitere inculpatul că a dat declarații după arestarea sa în sensul că a văzut-o pe Elodia Ghinescu în viață nu reprezintă o probă nouă deoarece aceleași declarații le-a mai dat înainte în faza de urmărire penală, astfel încât instanța care l-a arestat avea cunoștință de poziția sa.

Faptul că procurorii au încuviințat efectuarea de probe suplimentare cu privire la urmele infracțiunii ca urmare a cererii inculpatului vine chiar să contrazică opinia avocatei inculpatului și anume că nu s-a respectat principiul loialității fiind o dovadă în plus că există indicii clare ale unei anchete obiective.

Încuviințarea de probe nu semnifică în nicio situație că probele administrate până în prezent ar fi nelegale, o astfel de interpretare fiind în afara codului de procedură penală și reprezintă eventual doar expresia libertății de exprimare, garantată constituțional și exercitată de inculpat prin apărător.

Prin declarațiile date în instanță inculpatul nu a putut da nicio explicație pentru multiplele urme de sânge ale victimei din apartamentul său, pentru hainele și obiectele victimei găsite într-o răpă din zona Râșnov, unul dintre obiecte fiind acoperit cu sângele victimei.

Teza conspirației îndreptate împotriva sa pe care a încercat să o învedereze în fața tribunalului apare ca fiind ușor fantezistă, inculpatul nefiind în măsură să dea nici cel mai vag indiciu cu privire la cine ar avea interes să-i însceneze ceva.

Oricum, varianta că procuratura și poliția din Brașov la care s-a adăugat Parchetul General în scopul ticluirii de probe împotriva sa apare ca fiind neserioasă în

condițiile în care nu există absolut niciun element care să dea măcar o aparență de adevăr spuselor sale.

Analizând doctrina medicală de specialitate tribunalul identifică o serie întreagă de patologii ce au drept consecință crearea față de pacient a unei imagini deformate a realității, bolnavul trăind cu impresia că toată lumea îi dorește răul și conspiră împotriva sa, dorește să-l ucidă etc.

Fără a considera că inculpatul Cioacă Constantin Cristian suferă de o severă afecțiune psihică ce îl face să creadă că toate autoritățile uneltesc împotriva sa, tribunalul consideră că organele de urmărire penală trebuie să depună toate stăruințele legale pentru a se asigura că se află în fața unei persoane care este aptă să răspundă penal inclusiv din punct de vedere psihic.

Pornind de la reglementările care garantează libertatea persoanei, tribunalul apreciază că lăsarea în libertate a inculpatului la acest moment procesual afectează ordinea publică într-o măsură suficientă pentru a justifica privarea de libertate a acestuia.

Nu s-a făcut dovada vreunui element care să aducă vreo modificare situație de fapt sau de drept de la momentul arestării.

Astfel, tribunalul reține că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.139 alin. 1 C.p.p. pentru înlocuirea măsurii arestării preventive dispuse în prezenta cauză, apreciind că măsura arestării preventive a fost luată cu respectarea dispozițiilor legale și se mențin temeiurile care au determinat luarea acestei măsuri față de inculpat, va respinge cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpatul Cioacă Constantin Cristian, ca nefondată.

În baza art. 192 alin. 2 C.p.p. va obliga petentul la plata sumei de 500 lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru aceste considerente,

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE

Respinge cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpatul **Cioacă Constantin Cristian, XXXXXXXXXXXXXXXX**, ca nefondată.

Obligă petentul la plata sumei de 500 lei cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 28.12.2012.

**PREȘEDINTE,
Matei Dorel George**

**GREFIER,
Comșa Irina**